కళోపాసి ::

బొడ్డుపల్లి
పురుషోత్తము

అనంత తారకాకోటులతో సంక్రాంతి గృహంలా విరాజిల్లాలిసిన ఆకాశం నేడు కారుమేఘావృత మైంది.

కిలకిల గులాబి నవ్వుల దొంతరలతో, వెన్నెల మిత్రునితో ఆటలాడుకొనే సెలయేఱు బరువుగుండెతో ప్రవహిస్తున్నది.

సుగంధ శీతల మంద మలయానిలుడు సోకీ సోకకుండా వున్నాడు.

అనంత చైతన్యంతో తాము కలకలలాడుతూ సకల జంతుతతిని కలకలలాడించే వృక్షనిచయాలు మౌనవ్రతాన్ని బూనినట్లు మిన్నకున్నాయి.

ఈ గంభీర నిస్తబ్ద ప్రకృతిలో తన స్థానాన్ని వెతుకుతున్నాడతడు [illegible] హృదయంతో. ప్రశాంతంగా కూర్చుని తన తొలి జీవితపు ప్రతి పుటలను తిరిగి చూచుకొంటున్నాడు. తనకు చిన్నతనంనుండి కళారాధనపైగల మక్కువ, జిజ్ఞాస, తరువాత తరువాత తాను బాల్యంనుండి అభ్యసిస్తున్న వివిధ లలితకళలు; తన కళాజిజ్ఞాసకు అలతి అభినివేశానికి లోకం అందించిన అభివందనాలు, భావి జీవిత సౌభాగ్యానికి పూల సోపానాలౌతాయని అతని చిత్రవిచిత్రభావాలు ఒక్కమారు స్మరించుకొని నిట్టూర్పు విడిచాడు.

ఏనాడు తాను పొట్టకోసం సేవకావృత్తి చేబట్టవలసి వచ్చిందో ఆనాడే తన కళోపాసనకు అంతమని అతనికి తెలుసు. కానీ అది తప్పనిసరి అయింది. తన సంసారంలోవున్న దారిద్ర్య పరిస్థితులు కారణంగా అనాహూయంగా వచ్చిన వుద్యోగం త్రోసిపుచ్చటానికి వీలులేదని తండ్రి చండశాసనాన్ని విధించాడు. అది అతను శిరసా వహించితీరాలి, లేదా తనకు తన తల్లిదండ్రులకు, అన్నదమ్ములకు ఆనాటితో యెడబాటు. అంత త్యాగం చూపలేక ఉద్యోగానికే లొంగాడు. ఉద్యోగంలోవుండే యేమో చేద్దామనుకున్నాడు. చేయలేకపోతానా? అనికూడా ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు.

అతని ఆశ నిరాశ అయింది. అంతేకాదు, యెన్నడు యేవ్యక్తిత్వంగల మానవుడు అనుభవించని, అనుభవించకూడని పరాభవాలు అనుభవించాడు. ఎక్కడలేని మాటలు పడ్డాడు. వెన్నకంటె, వెన్నెలంటె మధురము, మంజులము అయిన అతని హృదయాన్ని బండచేసుకోవలసిన పరిస్థితి వచ్చింది.

హిమాలయా శిఖాగ్రాలను ఖరుడించే తన ఆశయసౌధాల్ని కూల్చుకొని, కళావిహీనమయిన చైతన్యరహితమయిన జీవితంగడిపి యేం ప్రయోజనం? అనేకమున్న లోనా గభీర నిశీధినిలో ప్రకృతి [illegible] వహించుకోవాలి? అప్పుడప్పుడు ఎక్కడో మిణుకుమిణుకుమనే ఆశయజ్యోతి యింక కొన్నాళ్ళకు అసలు కనిపించదనే నిరాశ అతనిలో ప్రబలిపోయింది. ఇక బ్రతికియుంటే జీవచ్ఛవమై జనాభా లెక్కకుండాలి? ఆవిధంగా మనుగడ గడపటం యిష్టం లేకపోయింది. ఆలోచన గావిస్తున్నాడు. నడిరేయి అయింది.

అంతకంతకు ప్రకృతి గభీరతమ మవుతున్నది. సుహా నిశ్శబ్దతలోనుండి ఓ అనంత శబ్దవాహిని అతనిని యెక్కడికో, ఏ ఆనందధామములోని నిఖిల రసామృతమూర్తి పవిత్రారుణపాదపద్మముల క్రోలకో తీసుకుపోయింది.

నేడతను ఓ శాశ్వత కళోపాసి. అందరాని భావజగత్తులో —

ఓం అసతోమా సద్గమయ
తమసోమా జ్యోతిర్గమయ
మృత్యోర్మా అమృతం గమయ॥